

‘Η Αχίλλειος πτέρνα

τοῦ Νικολάου I. Μέρτζου*

Η ΤΟΥΡΚΙΑ κλιμακώνει συστηματικά τίς προκλήσεις της κατά της Ελλάδος. Κατέχει έξαιρετική γεωπολιτική θέση μεταξύ Δύσης – Ανατολής, διαθέτει ισχυρή άκομη οικονομία, νεαρό και ραγδαίως αύξανόμενο μουσουλμανικό πληθυσμό 75 έκατον μισιών, μεγάλης ισχύος “Ενοπλες Δυνάμεις και ένα άδιστακτο όλοκληρωτικό καθεστώς ύπό τον άπροβλεπτο Πρόεδρο Ρετζέπ Ταγίπ Έρντογάν. Παραμένει ή μακράν ισχυρότερη Περιφερειακή Δύναμη στήν φλεγομένη Έγγύς Ανατολή.

‘Ο Πρόεδρος της Τουρκικής Δημοκρατίας κατηγορείται από τό 2016 άλιονέα έντονότερα και πικνότερα σέ διεθνή κλίμακα γιά αύταρχισμό, μεγαλομανία, στραγγαλισμό της έλευθεροτυπίας, διώξεις τών άντιπάλων του κ.ά. Όστόσο, είναι άναμφιβόλη ικανός και δέν πρέπει νά υποτιμάται. Οταν έξελέγη πρώτη φορά Πρωθυπουργός τόν Σεπτέμβριο 2001 οι Τράπεζες ήσαν χρεωκοπιμένες και πολλές, ή Τουρκία ζεμένη στό 180 κατά σειράν αύστηρότατα πρόγραμμα του ΔΝΤ, ό πληθωρισμός 75% και ή τουρκική λίρα σέ διαρκή ύποτιμηση. Μέ σημαία του τό ήπιο Ισλάμ άπελευθέρωσε και διοχέτευσε στήν παραγωγή της έως τότε άποβλητες άλλα γιγαντιαίες μάρες τών πιστών Μουσουλμάνων στήν Ανατολία, και μέ ύπουργό των Οικονομικών τόν διεθνούς κύρους οικονομολόγο Κεμάλ Ντερβίς προχώρησε μέ τέτοια συνέπεια και ταχύτητα σέ βαθειές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, ώστε στή δεύτερη θητεία του διέκοψε τό 190 πρόγραμμα του ΔΝΤ. Σέ όκτώ χρόνια οι 79 Τράπεζες περιορίσθηκαν σέ 49 και αύξησαν τήν κεφαλαιακή τους έπαρκεια στό ζηλευτό 19%, ή Τουρκία κατέκτησε τήν 15η θέση στήν Ομάδα G20 τών 20 ισχυροτέρων οικονομιών τού κόσμου καί τό ΑΕΠ της άξειθηκε κατά 70%. Μεταξύ 2010-2017 τό ΑΕΠ τής Έλλαδος μειώθηκε κατά 25%. Άπο τό 2015 ή τουρκική οικονομία δέχθηκε αύξηση πληθωρισμού και μείωση έπενδύσεων, άλλα μένει ισχυρή.

Ο πληθυσμός της Τουρκίας ύπερεβη τά 75 έκατον μισιών και αύξανεται ταχύτατα μέ ύψηλό δείκτη γεννητικότητας και μέσο όρο ηλικίας τά 29 έτη πού στήν Εύρωπαική “Ενωση” είναι τά 40. Όρμητικοι δείκτες αύξανουν τούς Μουσουλμάνους και μείωνουν τούς Χριστιανούς στήν βαλκανική ένδοξώρα μας όπου ή Αγκυρα ύπό τόν Έρντογάν άσκει είς μέγιο βάθος τήν στρατηγική τού Νεο-Οθωμανισμού και έχει καταλάβει κεντρικές θέσεις ισχύος. Αντίθετα στήν Ελλάδα μεταξύ 1961-2001 τά παιδιά έως 14 έτών μειώθηκαν κατά 601.772, έναν οι γέροι άνω τών 65 έτών τριπλασιάσθηκαν σχεδόν άπό 687.227 σέ 1.861.417. Ο δείκτης γηράνεσως τού έλληνικού πληθυσμού άνηλθε στό 18,5% –τόν ύψηλότερο στήν Εύρωπη μετά τή Γερμανία.

Αντιμέτωπη μέ τήν τουρκική άπειλή κατά τά τελευταία έξηντα χρόνια ή Έλλαδα αύξανει τίς άμυντικές δαπάνες της. Σύμφωνα μέ τό Ινστιτούτο Έρευνας Διεθνούς Ειρήνης μέ έδρα τή Στοκχόλμη, τό 2010 ή Έλλαδα κατατάσσεται πρώτη πάντο άλεις τής χώρες τής Εύρωπης και τής Κεντρικής Ασίας σέ εισαγωγές συμβατικών οπλών μέ 17,1% έναντι 10,8% τής Τουρκίας και πέμπτη παγκοσμίως μέ 4% έναντι 3% τής Τουρκίας. Τό 2004 οι έξοπλιστικές παραγγελίες τής άνηλθαν σέ 5,2 δισ. δολλάρια. Τό 74% τών άμυντικών δαπανών, ώστόσο, καλύπτει τίς λειτουργικές δαπάνες. Είναι ή ύψηλότερη άναλογία στίς χώρες μέλη τού NATO όπου ταυτόχρονα ή Έλλαδα κατατάσσεται τελευταία σέ δαπάνες γιά ύποδομές.

Οι “Ενοπλες Δυνάμεις λόγω τής άποστολής τους παραμένουν εύλογα έκτός κριτικής. Ωστόσο έως τό 2012 ή Έλληνικός Στρατός Ξηράς είχε

Συνέχεια στήν σελ. 3

Συνέχεια από τήν σελ. 1

‘Η Αχύλλειος πτέρωνα

55 Διοικήσεις, όσες περίπου ό Στρατός τών Η.Π.Α. Τόν Φεβρουάριο 2010 κατείχε 874 στρατόπεδα: στή Β. Έλλάδα 542, στά νησά 127, στή Θράκη 54, στή Κεντρική και Νότιο Έλλάδα 151. Ταυτόχρονα στά Δικαστήρια άποδειχθηκε ότι έπιφανεις του Πολιτικού Συστήματος λεηλάτησαν τεράστιες άμυντικες δαπάνες και έκτινουν βαρειές ποινές. Έφετος ή Άξιωματική Αντιπολίτευση καταγγέλλει ονομαστικά τόν ‘Υπουργό Αμύνης γιά μίζες σέ πωλήσεις όπλων. Οι πολιτικοί ήγέτες δέν συζητούν κατ’ ιδίαν τήν άντιμετώπιση τής τουρκικής άποιλης.

Παρά τήν προφανή ύπεροχή της, όμως, ή Τουρκία βρίσκεται άντιμετώπη μέ εκρηκτικά προβλήματα τόσο στό έσωτερικό της δσο και στά άνατολικά της σύνορα. Πρίν διό δύν μόλις χρόνια διακεκριμένος Τούρκος άναλυτής, ο Χαλίλ Καρβελί σημείωσε:

«‘Η Άνατολία καλύπτει τό 97% άλλα πάντα ήταν δύσκολο νά ένωθει. Χρειάσθηκαν χίλια σχεδόν χρόνια, από τήν Μάχη τοῦ Μαντζικέρτ τό 1071, ώστε ή έλληνιστική πλειοψηφία της νά μετατραπεί σέ τουρκική από αποψή γλώσσας και θρησκείας όταν οι αυτόχθονες Χριστιανοί προσηλυτίσθηκαν στό Ισλάμ σταδιακά άλλά σε μεγάλο βαθμό έπιφανειακά. Ή διαιμάχη μεταξύ Άνατολίας και Κωνσταντινούπολης, όμως, δέν τελείωσε ποτέ. Στίς άρχες τοῦ 20ού αιώνα τό ένα πέμπτο τοῦ πληθυσμοῦ τής Άνατολίας, Άρμενιοι, “Ελληνες και Ασσύριοι υπέστησαν γενοκτονία και άναγκαστική προσφυγιά, άλλά οι Κούρδοι και οι Άλεβίτες έχουν άντισταθεί στήν άφομοίωση.

Τό Τουρκικό Κράτος προσπάθησε νά καταστείλει τούς Κούρδους είτε έκτοπιζοντάς τους στό έσωτερικό είτε σφαγιάζοντάς τους τό 1931 στήν έπαρχια Άγκρι και τό 1937 και τό 1938 στήν έπαρχια Ντερσίμ. ‘Αν καί πιστός στό κοσμικό Κράτος τοῦ Κεμάλ, ό Στρατός μετά τό πραξικόπημα τοῦ 1980 έκανε ύποχρεωτική τήν θρησκευτική έκπαίδευση και σέ κάθε χωριό έκτισε τζαμί, άλλα ό συνδυασμός έθνικισμού και έξισλαμισμού δέν κατόρθωσε νά έλεγχει τήν άνοδο τοῦ κοσμικοῦ έθνικισμοῦ τών Κούρδων. ‘Έχει έλθει ό καιρός οί ήγέτες τής Τουρκίας νά τερματίσουν τήν βίαιη καταστολή τών Κούρδων. ‘Αν ή Τουρκία κοιτάξει τό παρελθόν της, θά συνειδητοποιήσει ότι έπιμένοντας νά έπιβάλει τήν όμοιογένεια θά συνεχίσει νά διαιρεῖ τή χώρα και, στή διαδικασία, θά τήν διαλύσει». (Halil Karveli, ‘Η διολίσθηση τής Τουρκίας’, Foreign Affairs, the Hellenic Edition, 7/3/2016).

Προσεχώς θά έκθεσσομε συνοπτικά τήν δράση τών Κούρδων και τών Άλεβιτών στό έσωτερικό και στήν άνατολική περιμέτρο τής Τουρκίας.

*Πρώην Πρόεδρος τής Έταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, Ιστορικός

